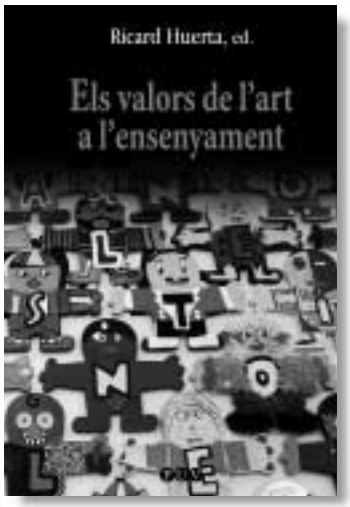

ELS VALORS DE L'ART A L'ENSENYAMENT
RICARD HUERTA, ED
COL·LECCIÓ «OBERTA DIDÀCTICA"» 67
180 PÀGINES
UNIVERSITAT DE VALÈNCIA, VALÈNCIA, 2002

El paper de l'educació artística

El mes de juny del 2000 el Departament de Didàctica de l'Expressió Musical, Plàstica i Corporal de la Universitat de València acollia quatre-cents professionals vinculats, d'una manera o altra, a l'ensenyament de l'Art –docents de tots els nivells educatius, estudiants, artistes, directors de museu, crítics, gestors culturals, representants institucionals, periodistes, etc.– per debatre la funció que l'educació artística ha tingut, i hauria de tindre, en la societat contemporània.

Dos anys després es publiquen aquestes actes parcials del Congrés –apleguen les ponències i les intervencions de les taules redones, però no les comunicacions que poden ser consultades a la pàgina web *www.uv.es/~valors*– que aporten una mirada pluridisciplinar, polièdrica, i definitivament engrescadora, sobre la didàctica de les arts visuals en un temps de globalització dels referents culturals, de crisi de l'educació humanística i de saturació icònica de la societat.

Josep Vicent Frechina

EL ABECÉ DE LA BUENA TIPOGRAFÍA
JAN TSCHICHOLD
126 PÀGINES
EDITORIAL CAMPGRÀFIC. VALÈNCIA, 2002

Manual de bones maneres per a editors

Ara que la revolució tecnològica ha fet substituir els vells tipògrafs per joves dissenyadors gràfics –experts tant en informàtica com maldestres en l'art de compondre amb caràcters i de bastir textos que conviden a la lectura– sembla oportuníssima la iniciativa de l'editorial Campgràfic de reeditar tot un seguit d'opuscles que reflexionen sobre la tipografia: barreja de tècnica i art que ha fet de l'escriptura impresa el mitjà de difusió i preservació de la cultura més eficaç de la història de la humanitat.

Aquest text de Jan Tschichold, prestigiós tipògraf alemany, data de 1960 però podria haver estat escrit ahir mateix. L'autor, fastiguejat de tantes «orgias estridentes de caracteres en estampida que demuestran una indiferencia pretenciosa», reivindica un retorn a l'harmonia i l'equilibri clàssics, a la composició senzilla i discreta, a l'ús de la tipografia entesa com un servei al lector i no com una fàtua exhibició de l'artífex. Una reivindicació, malauradament, amb plena vigència.

Josep Vicent Frechina